

Visare

Alexandrescu Oana-Adriana

Joc șotron la miezul nopții cu-o mumie egipteană
Este vis sau e aievea? Simt miros de smirnă arsă
Lângă mine, fără straie, nefiresc de pămînteană
O copilă cu păr roșu frumusețea își revarsă.

Râde în mirajul nopții, aruncând săgeți de ceară
Ochii vineți și-i rotește peste zarea-întunecată
Cântul ei pătrunde-n mine, mă străpunge ca o gheară
Visu'mi spune că sunt vie dar copila este moartă..

Hieroglife fără noimă îi apar sub talpa-i goală
Dănțuie în umbra lunii presărând stele-n cărare
Încât mumia vrăjită mi se cuibărește-n poală
Iar eu, fără să-mi dau seama, îi șterg praful pe spinare.

Mintea mea încetoșată de magie..se revoltă
Din crâmpeie de imagini o icoană plămădește
Maica Domnului mi-apare și-mi zâmbește dezinvoltă
Saruntandu-mă cu zorii, din visare mă trezește!

23.02.2020

Focșani